

<http://www.luju.ro/genocidul-din-inchisori-iata-proiectul-de-amnistie-depus-la-ministerul-justitiei-d-e-un-grup-de-ong-uri-se-amnastiaza-infractiunile-pentru-care-legea-prevede-pedepse-cu-inchisoarea-de-pana-la-trei-ani-inclusiv-restul-ramas-de-executat-de-pana-la-trei-ani-n>

GENOCIDUL DIN INCHISORI – Iata proiectul de amnistie depus la Ministerul Justitiei de un grup de ONG-uri: “Se amnastiaza infractiunile pentru care legea prevede pedepse cu inchisoarea de pana la trei ani inclusiv... restul ramas de executat de pana la trei ani”. Nu vor beneficia de clementa recidivistii si autorii faptelor de violenta. Expunerea de motive: “Politica penala romaneasca este una aproape eminentamente represiva... avem acelasi numar de detinuti ca Franta sau Marea Britanie” (Proiectul)

Scris de L.J. | Data: 10.07.2016 13:03

In fata pasivitatii de neinteles a ministresei Raluca Pruna (foto) care nu vrea sa tina cont de faptul ca in penitenciarele romanesti moare un detinut la 3 zile, iar altul se sinucide la fiecare 19 zile din cauza conditiilor inumane de detentie (media de varsta a decedatilor fiind de 47 ani, fapt ce releva ca oamenii mor din cauza bolilor), un grup de ONG-uri a depus la Ministerul Justitiei un proiect de lege pentru amnistierea unor infractiuni si gratierea colectiva a unor pedepse.

In expunerea de motive a proiectului de lege se arata ca Romania are un numar comparabil de detinuti cu state cu o populatie mult mai mare, precum Franta si Marea Britanie, ca avem un grad de ocupare de peste 200% si conditii care in loc sa reeduce condamnatii, ii supune torturii pe acestia si ii transforma in pericol pentru societate. **Autorii proiectului mai arata politica penala romaneasca este fundamental gresita, nefiind una de reeducare, ci una profund represiva, si ca daca nu se va emite un decret de amnistie si gratiere (ultimul a fost emis in 2002) riscam sa primim o condamnare la CEDO printr-o sentinta pilot, caz in care asa cum a recunoscut ministresa Justitiei, Raluca Pruna, vom plati cel putin 80 milioane de euro intr-o prima faza.**

Intrucat ministresa Raluca Pruna arata ca nu-i pasa de genocidul din sistemul penitenciar, ca mor sute de detinuti anual la varste tinere din cauza bolilor contractate in inchisori, Lumeajustitiei.ro anunta ca nu este de acord cu declaratiile iresponsabile ale ministresei Pruna in sensul de a se plati amenzile de la CEDO din bani luati de la Sanatate si Educatie, si propune ca in cazul unui asemenea deznodamant sa i se impute banii ministresei Justitiei, care are obligatia prin lege, ca initiator de lege, sa rezolve problema si sa evite condamnarea Romaniei printr-o hotarare pilot a CEDO.

Lumeajustitiei.ro trage un semnal de alarma in privinta pasivitatii ireponsabile a ministresei Justitiei, care pe de o parte perpetueaza genocidul din penitenciare, iar pe de cealalta parte nu face nimic sa impiedice condamnarea Romaniei la CEDO printr-o sentinta pilot. Un ministru responsabil ar fi initiat un proiect de amnistie, plus alte masuri de descongestionare imediata a penitenciarelor, si ar fi prezentat pana acum judecatorilor europeni de la Strasbourg masurile luate pentru a evita perpetuarea genocidului si plata unor amenzi

uriase.

Publicam in continuare expunerea de motive si proiectul de lege trimis de un grup de ONG-uri al Ministerul Justitiei. Poate Raluca Pruna il va lua in seama.

EXPUNERE DE MOTIVE

In prezent, pentru Romania, chestiunea starii penitenciarelor si a conditiilor locurilor de incarcare (inclusiv pentru masurile preventive privative de libertate), reprezinta o sursa constanta de critici interne si internationale, dar si de sanctiuni pecuniare repetate. Practic, este suficient ca o persoana interesata sa reclame la CEDO asemenea aspecte, pentru ca Romania sa fie criticata si sanctionata de instanta europeana pentru nerespectarea drepturilor omului.

Prin Memorandumul aprobat de catre Guvern in sedinta din 27 aprilie 2016, sunt propuse o serie de masuri menite a indeparta, ori chiar de a inlatura, perspectiva unei condamnari a Romaniei la CEDO prin pronuntarea unei hotarari pilot. Totusi, propunerile continute in acest memorandum ofera solutii pentru o partiala rezolvare a situatiei si asta pana in 2023. Investitia in constructia sau amenajarea de noi penitenciare, de sporire a numarului de locuri de incarcare si modernizarea unui numar redus de locuri de incarcare, pana in 2023, nu rezolva problema pe care o semnaleaza cetatenii romani si o confirma CEDO, ci propune un orizont de timp in care Romania ar putea avea inchisori mai multe, mai moderne si mai incapatoare. Investitia in extinderea si modernizarea spatiilor de incarcare reprezinta, bineinteles, una dintre componentele solutiei, problema insa este una de viziune. Mai exact este una care tine de politica penala a statului roman care, de ani buni, este inconsecventa, incoerenta si lipsita de rezultate pozitive pentru societate.

Conform abordarii actuale, politica penala romaneasca este una aproape eminentamente represiva, iar privarea de libertate reprezinta, aproape exclusiv, singurul raspuns al autoritatii in cazul comiterii multor infractiuni, de multe ori indiferent de gravitate, indiferent de contextul social, indiferent de circumstantele individuale ale faptuitorului. Individualizarea pedepsei a devenit exclusiv o chestiune de calcul al duratei incarcerarii, nu o chestiune de optiune intre pedepse alternative, de apreciere, in ansamblu, a intereselor legitime ale societatii si a valorilor sale ocrotite de legea penala.

In aceste conditii, sanctiunea penala a privarii de libertate este completata, nelegal, cu „sanctiunea” unui tratament degradant, umilitor, dezumanizant. In plus, pentru societate, se adauga cheltuieli nejustificate, inutile si din ce in ce mai costisitoare. Astfel, multi dintre cei condamnati, in loc sa fie sanctionati, reeducati si reintegrati social in calitate de contributory, devin o povara pentru societate si, mai grav, un potential pericol suplimentar pentru aceasta. Reamintesc ca Italia, in urma pronuntarii unei hotarari pilot de condamnare, a optat pentru masuri care merg in aceasta directie, in primul rand, si abia in al doilea rand pe masuri care priveau extinderea sau modernizarea centrelor de detentie. Am in vedere si recomandările formulate de The European Committee for the Prevention of Torture and Inhuman or Degrading Treatment or Punishment, care arata ca investitia in infrastructura penitenciara nu reprezinta o solutie, ci pedepsele complementare si actiunile care vizeaza re-educarea.

Dupa 1989, potrivit unei practici existente in mai multe state democratice, s-au adoptat legi de acordare a amnistiei si gratierii colective la intervale de circa patru-cinci ani. Decizia politica a fost cvasi-unanima, fiind adoptate legi similare si in guvernarea C.D.R.-P.N.L.-P.D. si in guvernarea P.S.D. Reamintesc ca ultima lege pentru amnistierea unor infractiuni si gratierea colectiva a unor pedepse a fost adoptata in Romania in anul 2002.

Prin aplicarea legii, in 2002 au fost eliberate aproximativ 1200 de persoane. Asta, in conditiile in care, in acea perioada, pe alte considerente legale (terminarea pedepsei de executat, liberare conditionata etc.), erau eliberati circa 2.500-3.000 condamnati in fiecare luna! Potrivit datelor statistice, circa 80% din cei care au beneficiat de gratiere nu mai comit o noua infractiune si nu revin in penitenciare. De altfel, chiar si in prezent, rata de recidiva a persoanelor aflate in detentie este de in jur de 40%. Astfel, putem aprecia ca numarul de persoane beneficiare ale ultimei legi de amnistie si gratiere colectiva, acum aproximativ 14 ani, nu a avut proportii ingrijoratoare pentru societatea romaneasca si nu a fost resimtit ca generator de insecuritate in comunitate. De asemenea, gradul de recidiva in cazul pedepselor gratiate a fost, foarte redus, beneficiarii actului de clementa intelegand corect consecintele acestuia.

In cvasi-totalitatea acestor situatii, reintegrarea sociala a persoanelor ale caror pedepse au fost gratiate a avut un efect benefic pentru societate, fara costuri mari si fara a-i fi fost afectate acesteia interesele sale legitime.

In 2002 in penitenciarele din Romania se aflau circa 52.000 de persoane. In 2016 sunt aproape 30.000 persoane private de libertate. Potrivit datelor oficiale, opt inchisori din Romania au un grad de ocupare mai mare de 200% iar indicele mediu de ocupare este 157,7%. De asemenea, exista imobile de executare a pedepselor

privative de libertate construite între anii 1851 – 1896. Potrivit raportului întocmit în urma anchetei realizate de Avocatul Poporului, **dacă ar fi să se respecte spațiul legal de 4 metri patrati pentru fiecare detinut, penitenciarele din România nu ar putea primi decât 19.000 de persoane, iar dacă s-ar ține cont de recomandările Curții Europene a Drepturilor Omului, în aceste închisori ar putea sta doar 11.170 de oameni.** Datele statistice arată că deși rata criminalității a scăzut constant în România, avem aproximativ același număr de deținuți ca Franța sau Marea Britanie.

Prezenta propunere ține cont, atât de practica existentă în materie, cât și de scopul unei asemenea legi. **Amnistia penală propusă** se aplică doar faptelor care sunt apreciate de legiuitor ca având un grad redus de pericol social, respectiv acelea pentru care se prevede o **pedeapsă maximă de trei ani**. Chiar dacă legislația le consideră fapte penale cu grad redus de pericol social, din perspectiva sancțiunilor aplicabile, **sunt exceptate de la amnistie acele fapte care, în opinia noastră, reprezintă potențiale surse pentru un comportament agravant în societate, infracțiunile care vizează minorii și persoanele cu vulnerabilitate sporită, precum și faptele care ating, fie și indirect, valori fundamentale** – viața privată, libertatea, dreptul de vot etc.

Totodată, cu foarte puține excepții, **gratierea colectivă nu se aplică pedepselor aplicate pentru faptele comise prin acte de violență, savarsite contra persoanei și patrimoniului, pentru infracțiuni contra siguranței statului și capacității de apărare a țării, de genocid și împotriva umanității**. La excepții au fost vizate, cu precădere, infracțiunile contra vieții și integrității, contra patrimoniului și contra securității naționale. De asemenea, **sunt exceptate faptele care, prin consecințe, pun în pericol aceleși valori – viața și sănătatea, patrimoniul, siguranța națională**. În plus, gratierea colectivă a fost diferențiată, aplicându-se atât integral cât și parțial, în funcție de pedeapsa stabilită de instanța de judecată, perioada considerată efectuată și restul rămas de executat. Prin prezenta propunere legislativă, **sunt exceptate de la amnistie infracțiunile savarsite în stare de recidivă și sunt exceptate de la gratierea colectivă pedepsele la stabilirea cărora s-a reținut starea de recidivă a persoanei condamnate**.

PROIECT

LEGE pentru amnistierea unor infracțiuni și gratierea colectivă a unor pedepse

Art. 1

Se amnistiază infracțiunile pentru care legea prevede pedepse cu închisoarea de până la trei ani inclusiv sau cu amendă.

Art. 2

1. Pedepsele cu închisoarea, stabilite prin hotărâri definitive, se gratiază după cum urmează:

- a). în întregime, pedepsele de până la trei ani, inclusiv;
- b). în întregime, pedepsele de până la șapte ani inclusiv, a căror executare a început iar restul rămas de executat este de până la trei ani, inclusiv;
- c). parțial, cu trei ani, pedepsele de până la șapte ani inclusiv, a căror executare a început, iar restul rămas de executat este mai mare de patru ani.
- d). parțial, trei patrimi din restul rămas neexecutat din pedepsele de până la zece ani inclusiv, a căror executare a început, iar restul rămas de executat este de până la patru ani, inclusiv.
- e). parțial, jumătate din restul rămas de executat din pedepsele de până la zece ani inclusiv, a căror executare a început, iar restul rămas de executat este mai mare de patru ani.

2. Prevederile alineatului precedent nu se aplică pedepselor a căror executare este suspendată, în condițiile legii.

3. Se gratiază în întregime măsurile de internare într-un centru educativ, iar măsurilor privind internarea într-un centru de detenție li se aplică dispozițiile alin. (1) lit. b) – e), în mod corespunzător

Art. 3

1). în cazul în care există mai multe pedepse cu închisoarea, dispozițiile prezentei legi, privitoare la gratiere se aplică pedepsei rezultante, după contopire, în condițiile legii penale.

2). În cazul în care pedeapsa rezultantă este închisoarea mai mare de zece ani, dar niciuna dintre pedepsele contopite nu depășește zece ani, dispozițiile art. 2 alin. (1) lit. e) din prezenta

lege se aplica in mod corespunzator pedepsei rezultante.

3)La determinarea restului ramas de executat se ia in calcul fractia de pedeapsa considerata executata, in conditiile legii.

Art. 4

1.Prin prezenta lege nu se amnistiaza infractiunile savarsite in stare de recidiva si nu se gratiaza pedepsele la stabilirea carora s-a retinut starea de recidiva a persoanei condamnate.

2.Dispozitiile art. 1 din prezenta lege nu se aplica faptelor prevazute si pedepsite de:

a).art. 180, 185, 191, 193, 195 alin. (1) si (2), 203, 217, 239 alin. (1), 240, 250 alin. (1)-(3), 259, 260 alin. (3), 261, 265, 266 alin. (1) 281 alin. (3), 286, 287, 291, 292, 299-301, 308, 310 si 314-316 din Legea nr. 15 din 21 iunie 1968 Codul Penal al Romaniei, republicata in Monitorul Oficial partea I, nr. 65/16 aprilie 1997, cu modificarile si completarile ulterioare;

b).art. 193, 196, 201-204, 212, 214 alin. (1) 215, 216, 221 alin. (4), 222, 223, 226, 227, 244 alin. (1), 267, 281, 284, 299, 302, 324, 352 alin. (1), 355-359, 385 alin. (1), 387, 389 si 392 din Legea nr. 286 din 17 iulie 2009 privind Codul penal, publicata in Monitorul Oficial partea I, nr. 510/24 iulie 2009, cu modificarile si completarile ulterioare.

3.Dispozitiile art. 2 din prezenta lege nu se aplica in cazul pedepselor pronuntate pentru faptele prevazute si pedepsite de:

a).art. 155-173, 174-176, 182, 183, 189, 197, 198, 201-204, 209, 211, 212, 214, 215, 215, 217 alin. (2)-(4), 218, 239-242 alin. (1) si (3), 252, 267 -270, 275-277, 279, 282, 284, 285, 302, 306, 312-314, 329, 357 si 358 din Legea nr. 15 din 21 iunie 1968 Codul Penal al Romaniei, republicata in Monitorul Oficial partea I, nr. 65/16 aprilie 1997, cu modificarile si completarile ulterioare;

b).art. 188-191, 194, 195, 197, 199, 201-205, 209-222, 226, 227, 229, 233-242, 244-248, 250-254, 257-259, 263, 264, 266-275, 277, 279-282, 283 alin. 2, 285, 286, 295, 302-307, 310, 311, 313-316, 318, 319, 324, 329-332, 335-338, 342-347, 351, 352 alin. (1), 354, 356-359, 369, 374, 377, 385, 391-395, 397-410, 412 si 413-445 din Legea nr. 286 din 17 iulie 2009 privind Codul penal, publicata in Monitorul Oficial partea I, nr. 510/24 iulie 2009, cu modificarile si completarile ulterioare;

c).art. 26 si 27 din Legea nr. 51 din 29 iulie 1991 privind siguranta nationala a Romaniei, republicata in [Monitorul Oficial partea I, nr. 190/18 martie 2014](#);

d).art. 2, 3, 6, 8-10, 12 si 13 din Legea nr. 143/2000, privind combaterea traficului si consumului ilicit de droguri, publicata in Monitorul Oficial partea I nr. 362 din 3 august 2000, cu modificarile si completarile ulterioare.

Art. 5

Dispozitiile prezentei legi nu produc efecte in privinta pedepselor complementare, pedepselor accesorii si masurilor dispuse cu privire la actiunea civila in cadrul procesului penal.

Art. 6

Dispozitiile prezentei legi nu se aplica pedepselor a caror executare nu a inceput deoarece persoanele condamnate s-au sustras, precum si pedepselor a caror executare a inceput, dar s-a intrerupt ca urmare a sustragerii de la executare de catre persoanele condamnate.

Art. 7

Persoanelor ale caror pedepse au fost gratiate, in conditiile prezentei legi si care, in decursul a cinci ani de la intrarea acesteia in vigoare, savarsesc cu intentie, o noua infractiune pentru care legea prevede pedeapsa cu inchisoare, li se adauga, la pedeapsa stabilita pentru infractiunea noua, restul ramas neefectuat ca urmare a gratierii.

Art. 8

Dispozitiile prezentei legi se aplica faptelor savarsite pana la intrarea acesteia in vigoare.

